

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 245

28 octombrie — 3 noiembrie 2007

Duminica douăzeci și patra după Rusalii

JOI, 1 noiembrie:
Sfinții doctori fără de arginți

Cosma și Damian

DETALII vă invităm să citiți în pagina 2

Sfinții Cosma și Damian

Grafică realizată de

Maria—Elisabeta Gheorghiu Vornicu

Evangelia duminicii
Învierea fiicei lui Iair
(Luca VIII, 41–56)

41. Și iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui,

42. Căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și, pe când se ducea El, mulțimile îl împesurau.

43. Și o femeie care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44. Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei.

45. Și a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de Mine?

46. Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit o putere care a ieșit din Mine.

47. Și femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată.

48. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică,

credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Și încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe învățătorul.

50. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi.

51. Și venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu el, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă.

52. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme.

53. Și râdeau de El, știind că a murit.

54. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce.

56. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

Din cuprins:

• File din Patericul Egiptean • Păcatul avariției	2
• Viața liturgică - înnoirea sufletului • Cuvânt de folos duhovnicesc la Evangelia duminicii	3
• Știți ce se mai întâmplă în viața parohiei ?	4

Sâmbătă, 3 noiembrie, este zi de pomenire: Moșii de toamnă

Se va oficia în Biserica Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați. Informații importante despre pomenirile pentru cei adormiți cât și despre slujba înmormântării puteți revedea în Rubrica Datoria față de cei răposați, publicată pe parcur-sul numerelor 106 - 113.

*De asemenea, pentru folos duhovnicesc, puteți achiziționa de la pangarul bisericii o interesantă carte intitulată *Înmormântarea și parastasele cuvenite. Din scrierile Părintelui Nicodim Măndiță.**

FILE DIN
PATERICUL EGIPTEAN

* Zis-a un bătrân oarecare: mai mare dragoste decât aceasta nu este, a-și pune cineva viața pentru fratele său. Iar cel ce aude de la cineva din frați cuvinte de ocară asupra lui și ar putea să-i zică și el așa și nu-i zice, ci se silește să-i rabde vitejește și să nu-i răsplătească răul cu rău, unul ca acela își pune sufletul și viața pentru fratele său.

* Zis-a un bătrân oarecare: fiilor, eu niciodată, din tinerețile mele, n-am vrut să mă folosesc numai pe mine, iar pe fratele meu să-l las nefolosit. Totdeauna m-am silit după puțința mea, ca să-l folosesc pe fratele meu mai întâi și apoi pe mine, știind că folosul fratelui meu este roada mea.

* Ziceau bătrânii că ceea ce este al aproapelui trebuie fiecare să simtă și să pătimească împreună cu el întru toate, să se bucure împreună și să plângă împreună. Și așa să se afle, ca și cum ar fi purtat trupul aceluia, precum este scris: un trup suntem întru Hristos. Și iarăși: a celor ce au crezut, inima era una singură.

* Doi frați erau la chilii și cel care era cel mai bătrân, îl ruga pe cel mai tânăr, zicând: să petrecem împreună, frate. Iar el zicea: eu sunt păcătos și nu pot să petrec împreună cu tine, avvo. Acela îl ruga pe dânsul, zicând: cu adevărat putem. Și era bătrânul curat și nu voia să audă că fratele are gânduri de curvie. Deci i-a zis fratele: lasă-mă o săptămână și iarăși vom vorbi! Și după o săptămână, vrând cel mai tânăr să-l încerce, i-a zis: în mare ispită am căzut, avvo, săptămâna aceasta, că ducându-mă în sat după o trebuință, am căzut cu o femeie. Zis-a lui bătrânul: este pocăință? Răspuns-a fratele: este, cu adevărat. Zis-a bătrânul; eu port jumătate din păcat și tu cealaltă jumătate. Atunci i-a zis lui fratele: acum putem să fim împreună. Și au petrecut împreună până la sfârșitul lor.

A consemnat
Georgiana Balan-Spatariu

PATIMA – RĂZBOIUL NEVĂZUT
DIN FIINȚA NOASTRĂ (XV)

Păcatul avariției

Sfinții răbdători de chinuri, Cosma și Damian, frați după trup, au învățat meșteșugul doctoricesc, au tămăduit boli și neputin-țe, deoarece la toate aveau ajutor darul lui Dumnezeu. Ei, bunii tămăduitori, de la nimeni nu luau pla-tă pentru „serviciile” prestate, fiind cunoscuți în popor doctori fără de arginți. Pe lângă darul cel tămăduitor ei faceau bine oamenilor, deoarece aveau de la părinți mul-te averi adunate și rămase lor, le vindeau și le împărțeau la săraci și la cei ce aveau trebuință. Astfel, hrăneau pe cei flamânzi, îmbrăcau pe cei goi și arătau spre cei săraci și lipsiți de tot felul, milă și îndurare. Toate acestea le făceau fără plată, din respectul poruncii Mântuitorului: „în dar ați luat, în dar dați”.

Sfinții Cosma și Damian nu aveau trebuință de averi, ci căutau mântuirea sufletelor omenesti și slujeau neputincioșilor și săracilor ca Însuși lui Hristos, știind că Hristos socotește îngrijirile cele facute pentru cei mulți și lipsiți, ca fiind făcute Lui. Astfel, au reușit să convertească bogăția materială în bogăția cea nesticăcioasă a faptelor bune.

Un vechi proverb chinez spune că mândri devenim, avari ne naștem. E un viciu “democratic”, în sensul că îi lovește fără deosebire pe toți: pe cei bogați și pe cei săraci, pe tineri și pe bătrâni, pe bărbați și pe femei, pe cei frumoși și pe cei urăți, pe oamenii geniali și pe cei subdezvoltați mintal. Dobândind acest viciu, omul prețuiește prea mult darurile vieții pe care nu vrea să le împartă cu nimeni.

Avarul e un mare ascet. El se supune privațiunilor și renunțării de tot felul, își refuză plăcerile minime ale vieții ca să

nu cheltuiască bani sau ca să mai adauge la banii sau bunurile pe care le are. Păcat de asceza lui pentru ca nu-i folosește la nimic, decât ca să-și chinuie sufletul. Un avar suferă nu numai când e nevoit să cheltuiască el ceva, dar și când îi vede pe alții cheltuind, acuzându-i că sunt risipitori. Iuda, de exemplu poate fi numit “patron” al avarilor, deoarece este bine știut cât a “suferit” când a văzut-o pe femeia care a risipit un vas cu parfum de mare preț, care s-ar fi putut vinde cu sute de dinari. Dar așa cum menționează evanghelia, pe el nu îl interesau săracii, ci modul în care dinarii ar fi putut ajunge în punga pe care o purta pentru grupul de ucenici și din care sustrăgea pentru interesul propriu.

Avarul nu este numai un mare ascet, ci și un mare contemplativ. Obiectul contemplației sale: banul, lucrurile pe care le posedă, pe care le poate dobândi. Nu se atinge de bani, nu se atinge de lucrurile sale, nu le folosește, nu le consumă, de teamă că nu mai are ce contempla. Cu toate averile agonisite, avarul rămâne totuși un om de nefericit: suferă pentru banii pe care nu-i are și ar dori să-i aibă; oricât ar avea nu e satisfăcut. Mereu râvnește la mai mult. Și mai suferă pentru banii pe care îi are. Toate bunurile care îl înconjoară îl fac să trăiască într-o veșnică neliniște și teamă că ar putea să piardă totul.

Din punct de vedere medical, avarul e un caz patologic, dar mai grav este faptul că pentru această boală nu s-a descoperit nici un medicament, tratamentul este exclusiv de ordin spiritual, religios, iar doctori fără de arginți precum Cosma și Damian sunt pentru noi toți, indiferent în ce stadiu de „îmbolnavire” ne aflăm un foarte bun exemplu dacă nu de urmat măcar de luat la cunoștință.

Oana — Elena Cucu

VIAȚA LITURGICĂ – ÎNNOIREA SUFLETULUI

IV. OBIECTELE DE CULT (continuare)

A. Vase și obiecte liturgice din metal STEAUA

Definiție. Este un obiect format din două arcuri sau semicercuri, unite la mijloc printr-un cui surmontat de o mică cruce sau stea în așa fel încât steluța să se poată închide și deschide după voie.

Utilizare în cult.

Se întrebuițează la Proscomidie, după scoaterea Sf. Agneț și a miridelor, când este așezată pe sf. disc, formând deasupra lui un fel de mică boltă, pentru ca acoperământul discului să nu atingă Sf. Agneț sau miridele. După ce sf. disc este transportat la Sf. Masă în timpul ieșirii cu Cinstitele Daruri, steaua rămâne pe sf. disc până la rostirea cuvintelor: „*Cântare de biruință...*” de către preot, când acesta face cu ea semnul Sfintei Cruci, lovind-o de cele patru laturi ale discului, după care o pune de o parte. După împărțire, ea este așezată din nou, închisă, pe sf. disc, fiind apoi adusă, odată cu acesta, la proscomidiar, unde stă de obicei, alături de celelalte vase sfinte.

Istoric. Se pare că originea ei nu este atât de veche, deoarece un astfel de obiect n-a devenit necesar în cult decât după ce s-a dezvoltat în timp ritualul proscomidiei, cu scoaterea din prescuri a Sf. Agneț (aprox. secolele VII-VIII) și a miridelor (aprox. secolele X-

XI). Prima mențiune documentară despre folosirea ei o avem abia de prin secolul al XII-lea, în tâlcuirea liturgică atribuită patriarhului Sofronie al Ierusalimului.

Semnificație. Simbolizează acea stea minunată care i-a condus pe magii din Răsărit la locul nașterii

Mântuitorului. După ieșirea cu Cinstitele Daruri, simbolizează pecetea pusă pe mormântul Domnului.

4. COPIA

Definiție. Este un cuțit din metal, în formă de suliță sau lance, cu două tăișuri. Partea ascuțită a copiei are forma unui triunghi, iar mânerul are la capăt, de obicei, o cruce.

Utilizare în cult. La Proscomidie, cu ajutorul ei, preotul scoate din prescuri Agnețul și miridele, iar apoi împunge Agnețul (așa cum și Mântuitorul a fost împuns în coastă cu sulița).

Istoric. O dată cu dezvoltarea ritualului Proscomidiei în spațiul liturgic bizantin, a apărut și necesitatea folosirii copiei, mai cu seamă când s-a introdus obiceiul scoaterii Sf. Agneț și a miridelor. Prima mențiune documentară despre folosirea ei o găsim în tâlcuirea liturgică a patriarhului Gherman al Constantinopolului (secolul al VIII-lea)

Semnificație. Copia închipuie sulița cu care a fost împuns Mântuitorul pe Cruce, ceea ce explică și forma ei.

A consemnat Alexandru Burac
(în numărul următor:

Despre lingurița și cădelnița)

CUVÂNT DE FOLOS DUHOVNICESC LA EVANGHELIA DUMINICII

Am primit știrea plecării copilului tău la Domnul. Ne-am tânguit și am plâns împreună cu tine, dar o astfel de purtare nu se potrivește în cazul unui astfel de suflet pe care nădăduim că Hristosul nostru l-a primit la Sine și l-a scos din tulburările acestei vieți pentru a-i dăruia lui odihnă în veșnicile locașuri. Acest suflet va împodobi blazonul nobilei tale familii ca o nestemată prea sfântă și strălucitoare și de aici înainte el va fi o forță vie, veșnică care se va ruga Domnului pentru noi. Fecioria lui, numeroșii ani de boală și răbdarea, cel de-al doilea botez—adică schima îngerească—ne dau asigurarea că prea dulcele nostru Iisus l-a primit ca pe o tămâie binemirosoasă.

Te rog să nu fii tristă, ci te bucură, căci ai pus în vistieria Domnului o comoară de mult preț care te ajută și susține. Moartea este o despărțire temporară, deoarece Hristos a venit pe pământ și a adus lumină asupra acestei taine întunecate a morții. Căci *cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi* (Ioan 11, 25).

Mă rog din toată inima ca preasfântul nostru Dumnezeu să-ți dea răbdare, mângâiere și gânduri sfinte spre adâncirea vieții duhovnicești.

Știi cât ajutor caută cei adormiți! Întrucât după moarte nu mai există pocăință, iar oamenii au plecat și ei cu pete și neajunsuri și întrucât ei văd că ajutorul celor aflați în viață îi ajută mult să se desăvârșească și să afle odihnă, tânjesc, caută și doresc cu putere pe cineva să-i pomenească.

Fragment din lucrarea
Comori duhovnicești din Sfântul Munte Athos. Culese din Scrisorile și omiliile
Avvei Efreem

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI
<http://parohiatomacozma.myforum.ro>
ACCESÂND site-ul nostru:
<http://parohiatomacozma.uv.ro>
Răspunsul autorizat nu va întârzia !

Credința și fapta

Fișă de identitate a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

PF Părinte Patriarh Daniel a sfințit studiourile Trinitas TV și Radio Trinitas din București

PF Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și Locțiitor de Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, împreună cu IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, PS Gherasim, Episcopul Râmnicului, PS Epifanie, Episcopul Buzăului și Vrancei, PS Calinic, Episcopul Argeșului și Muscelului, PS Casian, Episcopul Dunării de Jos, PS Damaschin, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, PS Galaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, PS Ambrozie, Episcopul Giurgului, PS Vincențiu Ploieșteanu și PS Ciprian Câmpineanul, Episcopi Vicari Patriarhali, PS Sebastian Ilfoveanul și PS Varsanufie Prahoveanul, Episcopi Vicari ai Arhiepiscopiei Bucureștilor și PS Irineu Slatineanul, Arhiepiscop-Vicar al Episcopiei Râmnicului, a oficiat în ziua cinstirii Sf. Dimitrie cel Nou, și slujba de sfințire a studiourilor Trinitas TV și Radio Trinitas din București.

Aceste două studiouri fac parte din noul Centru de Presa "Basilica" al Patriarhiei Române, care va mai cuprinde ziarul "Lumina" și Agenția de știri "Basilica".

Sursa: www.trinitas.ro

EVOLUȚIA LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE A BISERICII PAROHIALE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat lucrările de consolidare a bisericii executate de către echipa de constructori ai firmei S.C. SIMCREST S.R.L. – Bacău, condusă de domnul inginer și preot Ovidiu Manolache. Vremea nefavorabilă și precipitațiile abundente din ultimele zile au îngreunat demersul lucrărilor. Dincolo de acestea, conform celor declarate de domnul inginer Gheorghe Irodiu, în cursul acestei săptămâni, s-a reușit finalizarea a numeroase lucrări precum:

- turnarea grindei la fundație aferentă pronaosului nord și la turnul clopotniței nord
- săpături la turnul clopotniței nord

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRII PRIN:

- contribuții financiare sau alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructorii PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII
- implicare în reorganizarea spațiului și curățenie în sfântul lăcaș

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga-sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Cu bucurie, vă invităm să participați la activitățile organizatorice și manifestările legate de

SĂRBĂTOAREA HRAMULUI MIC AL PAROHIEI, de Sărbătoarea Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

Sărbătoarea hramului este un prilej de a cinsti pe sfinții protectori, dar ne oferă totodată posibilitatea de a fi generoși, ne oferă bucuria de a dăru, pe care au descoperit-o toți bunii creștini care ne-au ajutat la hramurile anterioare. De aceea, suntem încredințați că și la acest hram veți găsi o modalitate de a ne sprijini și a fi prezenți la sărbătoarea parohiei noastre, având în vedere importanța majoră pe care o are în acest An Jubiliar, când biserica noastră aniversază 200 de ani de existență.

În fiecare Vineri, începând cu ora 18.00, săvârșim Slujba Sfântului Maslu

Îndemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folosită de tuturor creștinilor încercați de boală trupească sau sufletească, de necazuri sau supărări, dăruindu-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului.

Rugăciunea stăruitoare și mai ales rugăciunea colectivă, ce ne unește pe noi toți, este bineplăcută și primită înaintea lui Dumnezeu!

Și în acest an, conform tradiției consacrate, adresăm copiilor și tinerilor din parohia noastră invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A COLINDELOR ROMĂNEȘTI,

pe care-l organizează parohia noastră pentru a întâmpina cum se cuvine Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului.

Toți participanții care vor dovedi consecvență și seriozitate, ajungând până la Concertul final, vor primi diplome și multe alte premii surpriză.

Prima ședință va avea loc în săptămâna 25 noiembrie — 2 decembrie la Căsuța filantropică din incinta Bisericii Toma Cozma când se vor constitui și grupele de vârste (de la copiii mici până la elevi, studenți, tineri) pentru colindătorii care ne vor oferi Concertul de colinde în ziua de Crăciun.

Înscrierile se fac la doamna profesor Simona Casian,

tel. 0728030038

SAU

**la Secretarul de redacție,
tel. 0741 706 602**